

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Карнобат, 07.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Административно
наказателно дело № 20222130200071 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е по реда на чл. 59д и сл. от ЗАНН ,
като е образувано по повод подадената жалба от П.п. – Ж. ЕООД гр. Ямбол
чрез пълномощника му адв. М.Х. против наказателно постановление №
612949- 0342691 от 13.12.2021 година на и.д. Началник на отдел Оперативни
дейности – Бургас Дирекция Оперативни дейности към ГД Фискален контрол
с което на горепосочения жалбоподател за извършено от него
административно нарушение по чл. 7 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006
г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез
фискални устройства на продажбите в търговските обекти , изискванията към
софтуерите за управлението им и изискванията към лицата които извършват
продажби чрез електронен магазин във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС на
основание чл. 185 ал.2 изр. 1 от ЗДДС му е наложено административно
наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лв. .

Жалбоподателят посочен по- горе е останал недоволен от така
наложеното му административно наказание посочено по- горе , като същият
в жалбата си не отрича , че е извършил съответното административно
нарушение за което му е наложено и съответното горепосочено
административно наказание с горепосоченото наказателно постановление ,
като твърди обаче , че същото се явява напълно незаконосъобразно като
издадено в противоречие на процесуалния закон – ЗАНН и материалния

закон- ЗДДС , като посочва точно обстоятелствата касаещи тази твърдяна от него незаконосъобразност и моли съда да го отмени изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят посочен по- горе редовно призован, за него не се явява неговият законен или процесуален представител , като по този начин не взема становище респ. друго такова по повод подадената жалба. Не ангажира други допълнителни доказателства в подкрепа на жалбата .

За административнонаказващия орган редовно призован се явява неговия процесуален представител в съдебно заседание , като същият по този начин взема становище по така подадената срещу издаденото наказателно постановление жалба, като счита същата за неоснователна и моли съдът да я отхвърли изцяло като напълно неоснователна..

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по време на съдебното следствие доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното от жалбоподателя П.п. - Ж. ЕООД гр. Ямбол представляван от СВ. Г. Ж. чрез пълномощника адв. М.Х. наказателно постановление № 612949- 0342691 от 13.12.2021 година на и.д. Началник на отдел Оперативни дейности – Бургас Дирекция Оперативни дейности в ГД Фискален контрол е издадено въз основа на АУАН сер. АА № 0342691 от 01.11.2021 година срещу П.п. – Ж. който констатира за извършено административно нарушение на дата 01.11.2021 година което се изразява в следното , че на горепосочената дата при извършена оперативна проверка в 11.00 часа на търговски обект – безстационарен обект / репатриращ автомобил / по смисъла на параграф 1 т. 41 от ДР на ЗДДС, стопанисван от П.п.- Ж. ЕООД с ЕИК *** се установило , че при извършена контролна покупка / услуга / на стойност 50 лв. за същата не бил издаден ФКБ или касова бележка от кочан , като същото плащане е направено в брой и е прието от СВ. Г. Ж. – управител на дружеството и същата контролна покупка / услуга / се е състояла в репатриране на служебен автомобил марка Рено с рег. № СВ 52 29НН от репатриращ автомобил марка Рено с рег. № *** . По този начин се установило , че проверяваното задължено лице осъществява търговска дейност без регистрирано и въведено в експлоатация ФУ, въпреки , че е лице попадащо в обхвата на чл. 3 от Наредба № Н – 18 от

13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти , изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата които извършват продажби чрез електронен магазин , с което е нарушило разпоредбата на чл.7 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти , изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата които извършват продажби чрез електронен магазин във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС и за което на основание чл. 185 ал.2 изр. 1 от ЗДДС му е наложено адм. наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Видно от събраните по делото доказателства – писмени такива – протокол за извършена проверка сер. АА № 0067977 от 01.11.2021 година , опис на паричните средства в касата към момента на започване на проверката на дата 01.11.2021 година , декларация за стопанисвани обекти от задълженото лице , както и от гласните доказателства - показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели М.Н. и А.С. , които се явяват очевидци на извършеното от жалбоподателя деяние , е че същите доказват , че жалбоподателят е извършител на адм. нарушение което му се приписва със съставения АУАН и издаденото въз основа на него процесно наказателно постановление, като същото обстоятелство не се опровергава от никакви доказателства по делото, включително и от признанията на жалбоподателя в жалбата му. Следователно въз основа на събраните по делото доказателства , може да се установи по категоричен начин, че жалбоподателят е извършил приписваното му административно нарушение по ЗДДС , описано в съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, тъй като се събраха достатъчно доказателства – писмени и гласни установяващи , че жалбоподателят е извършител на процесното адм. нарушение , което обстоятелство той и не оспорва , поради което обстоятелство му е наложено и горепосоченото административно наказание.

Тука следва да се посочи още и факта , че АУАН е съставен в изпълнение на разпоредбите на чл. 42 и сл. от ЗАНН и при правилно приложение на материалния закон – ЗДДС и затова той се явява законосъобразен и съобразно процесуалния и материалния закони и като такова се явява и издаденото въз основа на него наказателно постановление

тъй като то е съставено при изпълнение на императивните разпоредби на чл. 57 и сл. от ЗАНН.

Жалбоподателя в жалбата си твърди , че с деянието си е извършил две отделни адм. нарушения – едното процесното , това , че осъществява търговска дейност без регистрирано и въведено в експлоатация фискално устройство за което е ангажирана и административнонаказателната отговорност на дружеството и друго такова по чл. 3 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти , изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата които извършват продажби чрез електронен магазин във връзка с чл. 118 ал.1 от ЗДДС за което на основание чл. 185 ал.1 от ЗДДС следва да му бъде наложено съответно адм. наказание за реда на отчитане на продажбите и въпреки , че в издадения АУАН са описани фактически същите две адм. нарушения , санкционирано било само първото и поради това, адм. наказващия орган не е приложил разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН и в случая поради неналагане на адм. наказания за двете извършени адм. нарушения , то жалбоподателят а и съдът следвало да гадаят за кое от двете адм. нарушения е наложено процесното адм. наказание. Тука следва да се посочи , че макар и д двата акта – АУАН и издаденото въз основа на него НП са посочени обстоятелства респ. факти за извършени адм. нарушения , то те са посочени по този начин само за изясняване на обективната респ. действителната фактическа обстановка по случая , но недвусмислено и в двата акта е посочено , за кое точно извършено адм. нарушение е ангажирана отговорността на търговеца и това е за процесното адм. нарушение по чл. 7 ал.1 от горепосочената процесна Наредба, като същото е точно индивидуализирано и затова и за самият жалбоподател е станало напълно ясно в извършването на какво адм. нарушение е обвинен и срещу какво такова следва да се защитава , като това е напълно ясно и важи и за настоящия съд.Тука следва да се посочи ,че неиздаването на фискален касов бон или съответна касова би могло да бъде самостоятелно адм. нарушение за което би могъл да бъде санкциониран търговеца, само ако последният има регистрирано ФУ в търговския си обект, което обективно не е в настоящия случай и затова и на това основание респ. за това адм.нарушение не може да бъде ангажирана към настоящия етап адм. наказателната отговорност на

жалбоподателя , което правилно и адм. наказващия орган не е сторил .

Безспорно е установено , че жалбоподателят е извършил процесното адм. нарушение , както бе посочено по- горе и този факт се подкрепя от събраните по делото доказателства , вкл. писмени и гласни , като този извод на съда не се опровергава от никакви събрани по делото доказателства . С оглед на гореизложеното съдът намира, че не са налице твърдяните от жалбоподателя незаконосъобразност на процесното наказателно постановление обжалвано от него и поради това , че същото се явява напълно законосъобразно , то следва да бъде потвърдено изцяло от настоящия съд.

Следва да се добави , че като съобрази доказателствата по делото настоящия съд намира, че в случая не следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН тъй като случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН понеже адм. нарушение е общественоопасно по смисъла на чл. 10 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН тъй като в случая се касае за отношения свързани с фиска на Държавата . В случая законът е постановил, че само с осъществено от жалбоподателя действие е достатъчно само неговото наличие респ. извършване, за да възникне съответната административнонаказателна отговорност на жалбоподателя , тъй като в случая са увредени важни държавни и обществени права свързани със спазване на данъчната политика на Държавата и съответно установения в страната правов ред . Затова и в случая съдът намира, че извършеното от жалбоподателя е адм. нарушение не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не може да се отмени на това основание процесното наказателно постановление.

По разноските: В съдебно заседание АНО претендира да му се присъдят разноски по настоящото дело на основание чл. 63д ал.3 от ЗАНН. С настоящото си решение съдът приема , че процесното наказателно постановление се явява напълно законосъобразно и като такова следва да потвърдено изцяло . По този начин на адм. наказващия орган следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение , следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д ал.5 от ЗАНН , съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля

максималния размер за съответния вид дело , определен по реда на разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ . Съгласно чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. . С оглед фактическата и правна сложност на делото , съдът стигна до извода , че за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на адм. наказващия орган следва да се присъди и определи възнаграждение в размер на 100 лв..

С оглед на отхвърлянето изцяло на така подадената от жалбоподателя жалба срещу процесното наказателно постановление , въпреки поискване от страна на жалбоподателя на направените от него съдебни разноси по делото и въпреки представените по делото писмени доказателства , че са направени такива , съдът намира , че такива не се дължат на жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното Карнобатският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 612949-0342691 от 13.12.2021 година на и.д. Началник на отдел Оперативни дейности – Бургас Дирекция Оперативни дейности в ГД Фискален контрол което е издадено въз основа на АУАН сер. АА № 0342691 от 01.11.2021 година против П.п.- Ж. ЕООД със седалище и адрес на управление *** с ЕИК *** представлявано от СВ. Г. Ж. с ЕГН *****, същият с пълномощник адв. М.Х. ЯАК с което за извършено от него адм. нарушение на дата 01.11.2021 г. на разпоредбата на чл.7 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти , изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата които извършват продажби чрез електронен магазин във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС на основание чл. 185 ал.2 изр. 1 от ЗДДС му е наложено адм. наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева , като напълно законосъобразно .

ОСЪЖДА П.п.- Ж. ЕООД със седалище и адрес на управление *** с ЕИК *** представлявано от СВ. Г. Ж. с ЕГН ***** с пълномощник адв. М.Х. ЯАК да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 лв. представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____